

Књига пророка Данила – Деведесет трећа

Разоткривање пророчке трилогије Рима: од древног паганизма до савремене обмане

Jeff Pippenger

2024-02-26

Књига пророка Данила показује да је Рим тај који успоставља виђење, а том разумевању су се противили протестанти у милеритској историји када је Вилијам Милер утврдио ту чињеницу. У последњим данима, и даље је Рим тај који успоставља виђење, а данас лаодикијски адвентизам сада подупире отпало протестантско гледиште да су разбојници твога народа Антиох Епифан. Народ завета који је у милеритској историји био заобилажен опирао се управо истој истини, истини којој се сада опире народ завета последњих дана, који је сада заобилажен. Соломон је то добро рекао:

Оно што је било, то ће бити; и оно што је учињено, то ће се чинити: и нема ништа ново под сунцем. Има ли ишта за што би се могло рећи: Види, ово је ново? Већ је било у давна времена, која су била пре нас. Проповедник 1:9, 10.

Пророчки, постоје три пројаве Рима, а прве две пројаве одређују обележја треће, јер се истина утврђује на сведочанству двојице.

Ако ли те не послуша, узми са собом још једнога или двојицу, да на устима два или три сведока буде утврђена свака реч. Матеј 18:16.

Религија паганског Рима била је паганизам, а паганизам је кривотворина праве религије. Он није толико кривотворина у оном смислу у коме се разуме кривотворени новац, јер паганизам заправо нимало не личи на праву религију. Али, пророчки гледано, он има кривотворне одлике. Град Рим је кривотворина Јерусалима, и он има храм (Пантеон) који је био кривотворина храма у Јерусалиму. Религијске праксе паганизма су неосвећене и ђаволске, али оне представљају Сатанине кривотворене религијске праксе. Поглавар религије паганског Рима носио је титулу Pontifex Maximus. „Pontifex Maximus“ се првобитно односио на врховног свештеника римске државне религије у древном Риму, а његово порекло сеже у рано доба Римске републике. Временом је постао повезан с политичким и верским ауторитетом и на крају се развио у титулу коју данас користи папа у Римокатоличкој цркви.

Титула врховног свештеника паганског Рима била је Pontifex Maximus, а то је била и титула врховног свештеника папског Рима; то је латински израз који значи „Највећи од Врховног Понтифекса“. Он је био врховни свештеник римске државне религије, нарочито култа бога Јупитера. Pontifex Maximus имао је значајан верски ауторитет и одговорности, укључујући надгледање разних верских обреда и обезбеђивање правилног функционисања римског верског календара. Pontifex Maximus био је поглавар Свештеничког колегијума (Collegium Pontificum), групе свештеника одговорних за тумачење и одржавање обреда римске

религије.

Поглавар свештеника и паганског и папског Рима био је Pontifex Maximus; стога ће и титула поглавара савременог Рима природно такође бити Pontifex Maximus. Религија паганског Рима била је паганизам, а религија папског Рима била је, и још увек јесте, паганизам, али заогрнут исповедањем хришћанства; и религија савременог Рима последњих дана биће паганизам, заогрнут исповедањем хришћанства.

И пагански и папски Рим имали су одређено раздобље времена у коме ће владати врховно. Пагански Рим требало је да влада врховно три стотине шездесет година, у испуњењу временског пророчанства из књиге пророка Данила, једанаеста глава, двадесет четврти стих.

Ући ће мирно чак и у најплоднија места покрајине; и учиниће оно што нису чинили његови оци, нити оци његових отаца; раздељиваће међу њима плен, и грабеж, и богатство; да, смишљаће своје намере против тврђава, али само за извесно време.
Данило 11:24.

Предмет двадесет четвртог стиха јесте пагански Рим, јер су они постали предмет у шеснаестом стиху и остају предмет све до тридесет првог стиха. Овим стиховима ћемо се посебно позабавити у наредним чланцима, али овде једноставно указујемо на то да је пророштво показало да ће пагански Рим врховно владати три стотине и шездесет година, као што је представљено тиме што Рим „смишља“ своје „намере од тврђава, још за време“. Реч преведена као „против“ у ствари значи „од“, и стих говори да ће Рим управљати светом „од“ „тврђава“, што је био Град Рим, и да ће то чинити за „време“, што износи три стотине и шездесет година.

Пагански Рим је почео да влада врховно у бици код Акцијума, 31. године пре Христа, и наставио је да влада врховно све до 330. године по Христу, када је Константин преместио престоницу царства из утврђења Града Рима у Град Константинопољ. Тада је царство почело свој злогласни пад. Град Рим је био пророчко „утврђење“ паганског Рима, и када је владао из тог града, био је непобедив. У ратовању које је уследило после Константиновог преноса власти, Град Рим је постао мета напада Генсериха и варварских племена која су извршила најезду, а која су представљена прве четири Трубе у осмом поглављу Откривења.

Из тог разлога у Данилу, једанаеста глава, тридесет први стих, „мишице“ (пагански Рим) које су устале за папство, најпре оскврнише „светињу тврђаве“. Град Рим је пророчка „светиња тврђаве“ и за пагански и за папски Рим, јер је 330. године, преносом паганске власти у Константинопољ, град Рим био препуштен папском Риму који је био у успону. Из тог разлога, Откривење, тринаеста глава, други стих, каже да је аждаја (пагански Рим) дала папском Риму свој „престо“. „Престо“ је место одакле нека сила влада, а од 538. до 1798. године папски Рим је владао врховно, као што је и пагански Рим владао врховно током „времена“.

Пророштво указује на одређени временски период у којем ће и пагански и папски Рим врховно владати, и када су то чинили, чинили су то са свога седишта власти, које је било

Град Рим. Непобедивост паганског Рима окончана је када су напустили Град Рим, чиме је означен крај три стотине и шездесет година, представљених као „време“ у двадесет четвртог стиху; а када се дванаест стотина и шездесет година папске владавине окончало 1798. године, Наполеон је наредио да папа буде одведен из Града Рима, и он је умро у изгнанству.

Незнабожачки Рим и папски Рим утврђују да ће савремени Рим врховно владати током одређеног пророчког раздобља у последњим данима. „Времена више неће бити“, али је раздобље папског прогона у последњим данима одређено раздобље које почиње ускоро долазећим законом о недељи у Сједињеним Државама и траје све док се не закључи људско време милости, када Михаило устаје и изриче: „Ко чини неправду, нека чини неправду још; и ко је поган, нека се погани још; и ко је праведан, нека чини правду још; и ко је свет, нека се свети још.“

Пагански Рим је прогонио хришћане у Колосеуму у граду Риму током своје крваве историје, а хришћански историчари су проценили да је током мрачног доба папске владавине сто милиона мученика убијено од стране папства, али папство пориче ту тврдњу и процену поставља на око педесет милиона. И пагански и папски Рим прогонили су Божје верне, а савремени Рим ће такође прогонити Божји верни народ у последње дане.

„Многи ће бити затварани, многи ће бежати из градова и насеља спасавајући голи живот, а многи ће постати мученици ради Христа, стојећи у одбрану истине.“ Selected Messages, књига 3, 397.

Пагански Рим је савладао три географске препреке док је преузимао власт над светом. Папски Рим је савладао три географске препреке док је преузимао власт над светом. Савремени Рим је 1989. године надвладао Цара Југа (атеистички Совјетски Савез), а затим ће, ускоро долазећим недељним законом, оборити славну земљу (Сједињене Америчке Државе). Потом ће надвладати Египат (цео свет).

„Целокупно друштво се разврстава у две велике класе, послушне и непослушне. Међу којом ћемо се класом наћи?“

„Они који држе Божје заповести, они који живе не само о хлебу, него о свакој речи која излази из уста Божјих, сачињавају цркву живог Бога. Они који изабери да следе Антихриста поданици су великог отпадника. Сврстани под заставу Сотоне, они преступају Божји закон и наводе друге да га преступају. Они настоје да законе народа тако обликују да људи покажу своју оданост земаљским владама газећи законе Божјег царства.“

„Сотона одвраћа умове неважним питањима, да не би јасним и разговетним видом сагледали ствари од огромне важности. Непријатељ планира да улови свет у замку.“

„Такозвани хришћански свет треба да буде поприште великих и одлучујућих збивања. Људи на власти донеће законе који ће управљати савешћу, по примеру папства. Вавилон ће учинити да сви народи пију вино гнева блуда њезина. Сваки народ биће укључен.“

Да би одбранио истину која „славу земљу“ из Данила једанаест, четрдесет првог стиха, поистовећује као симбол Сједињених Америчких Држава, Лав из племена Јудина отворио је ученицима пророштва последњих дана начело троструке примене пророштва. Светлост из тих последњих шест стихова утврђена је применом историје представљене са „свакодневна“ у књизи пророка Данила, како је изложено у тридесет првом стиху Данила једанаест, на последњих шест стихова тог поглавља. Иста темељна истина („свакодневна“), која је постала кључ Милеровог пророчког оквира, такође је произвела и пророчки оквир последњих дана. Милеров оквир био је заснован на двома пустошним силама, паганизму и папству, које су прогониле Божји народ, а оквир последњих дана заснован је на трима пустошним силама које прогоне Божји народ у последњим данима.

Пораст знања представљен у последњих шест стихова једанаестог поглавља Данила, који представљају пораст знања што је дошао 1989. године, и који је представљен реком Хидекелом, био је пружањем отпора супротстављен од стране непријатеља истине. Тај отпор довео је до разумевања начела троструке примене пророчанства, које је најпре било препознато као трострука примена Рима, што је предмет који утврђује виђење пророчке историје.

Где нема виђења, народ пропада; а блажен је онај који држи закон. Приче 29:18.

Трострука примена трију манифестација Рима показује да је религија паганског и папског Рима паганизам, и да њиховом религијом управља човек који носи титулу Pontifex Maximus. Те две манифестације Рима указују на то да се три географске силе уклањају пре него што они завладају врховно током одређеног временског раздобља, и да ће владати из седмобрђаног града Рима, који је њихово светилиште снаге. Обе су посведочиле чињеници да су прогонили верни Божји народ. Стога, на основу та два сведока, знамо да ће религија савременог Рима бити паганизам, и да ће њоме управљати римски папа чија је титула Pontifex Maximus.

Пре него што велика блудница преузме контролу и завлада врховно, савремени Рим ће морати да савлада три препреке, а прва препрека припада прошлој историји, са пропашћу Совјетског Савеза 1989. године, атеистичког непријатеља Рима који се опирао римској моћи у Европи. Следећа препрека биће оборена ускоро долазећим недељним законом у Сједињеним Државама, а затим ће Уједињене нације предати своју власт савременом Риму за кратко време. Када он буде у потпуности устоличен, наступиће прогонство последњих дана.

Књига пророка Данила, а нарочито осмо поглавље Откривења, пружају пророчке одлике Рима, које доприносе исправном разумевању савременог Рима. Једна од тих одлика била је подела Римског царства на Исток и Запад, коју је извршио Константин године 330. Пагански Рим и папски Рим, када се посматрају заједно, такође говоре о двојакој природи Рима. Константинова подела, која је произвела западни и источни Рим, друго је сведочанство о паганском и папском Риму. Константин је успоставио грађанску власт на истоку, а црквену

власт оставио на западу. Пагански Рим представљао је државништво, а папски Рим представљао је црквеност. Исток је био државништво, запад је био црквеност, као што су то предочавали гвожђе и глина у Данилу 2, или мушки рог и женски рог у Данилу 8, или звери грабљивице из Данила 7, и светињске звери из Данила 8.

Савремени Рим ће такође бити двојаке природе, састојећи се од споја цркве и државе, од гвожђа и глине, и од црквене и државне вештине владања, али Савремени Рим је такође и тројаке природе. У осмом поглављу Откривења и западни и источни Рим били су дословно и симболички подељени на троје. Константин, владајући из источног Рима, дословно је поделио своје царство својим трима синовима, а западни Рим је симболички био представљен сунцем, месецом и звездама, који су представљали тројаки облик владавине којим се служило Римско царство. Стога би Савремени Рим, иако двојак у црквеној и државној вештини владања, такође представљао и тројни савез, представљен аждајом, зверју и лажним пророком.

Иspoљавања паганског и папског Рима откривају сложени пророчки састав коначног Модерног Рима. То је трострука унија која се успоставља приликом закона о недељи који ускоро долази и која води свет ка Армагедону. То је светска „икона звери“, која је симбол сједињења Цркве и Државе. Њена глава је Pontifex Maximus, који влада из Града Рима, који је седиште његове силе. Грађанску власт човека греха обезбедиће Уједињене нације, а свет ће бити принуђен да прихвати троструки, а ипак двојни систем антихриста, посредством принудне силе Сједињених Држава. Тако, као што је пагански Рим (аждаја) у Откривењу тринаест, други стих, дао папству „силу своју, и престо свој, и велику власт“, Сједињене Државе, као праслика паганског Рима, извршавају иста та три дела за модерни Рим. Седиште је Ватикански Град у седмобрежном граду Риму, власт су Уједињене нације, а сила су Сједињене Државе. Заједно воде свет на место на коме ће папство „доћи своје крају, и нико му неће помоћи“.

Наставићемо ово проучавање у наредном чланку.

И шести анђео изли чашу своју на велику реку Еуфрат; и пресуши вода њезина, да се приправи пут царевима од истока сунчаног. И видех три нечиста духа, као жабе, где излазе из уста аждахе, и из уста звери, и из уста лажнога пророка. Јер су ово духови демонски, који чине чудеса, и излазе ка царевима земаљским и свега васељенског света, да их саберу на бој за онај велики дан Бога Сведржитеља. Ево, долазим као лопов. Блажен је онај који бди и чува хаљине своје, да не иде наг и да не виде срамоту његову. И сабра их на место које се јеврејски зове Армагедон. И седми анђео изли чашу своју у ваздух; и изиђе велик глас из храма небескога, од престола, говорећи: Сврши се. Откривење 16:12–17.